

Marine - Arkæologisk - Gruppe

Børup Sandevej 58 - 7000 Fredericia - Tlf. 30985198

Mail: marinearkgruppe@profibermail.dk

Web: www.marinearkgruppe.dk

Fredericia, den 11. juni 2014

Kære Marianne Jelved.

Jeg har et par kommentarer til de spørgsmål som Mette Bock har stillet i Folketingets Kulturdvalg den 6. maj 2014.

Som jeg tidligere har skrevet i brev af den 21. maj 2014, så handler denne sag hverken om Marine-Arkæologisk-Gruppens eller det ”ottetalsanlæg” som vi indberettede til Kulturstyrelsen og Øhavsmuseet i 2012.

Det vi prøver at fortælle dig er, at Kulturstyrelsen har lagt ansvaret for det praktiske arbejde med kulturarven på havbunden og i de ferske vande ud til 5 marinarkæologiske museer, som hverken har penge eller mandskab til at kunne udføre opgaverne.

Derfor er det meget frustrerende for os undervands amatørarkæologer at være vidner til, at uvurderlige og forskningsmæssige (træ)oldsager går tabt på havbunden, som kunne have været reddet, hvis vi havde haft de samme arbejdsbetingelser som amatør-detektorarkæologerne har på landjorden.

Vi er fuldstændig indforstået med, at der i grundtræk gælder de samme regler for beskyttelse af fortidsminder på havbunden som på land, og at der ikke må foretages ændringer i tilstanden af fortidsminder, som befinder sig på havbunden og er mere end 100 år gamle.

Disse betingelser har vi været bekendt med og arbejdet efter siden 1975.

I dit svar til Mette Bock siger du, at der ikke gælder særlige regler for amatørarkæologer og fritidsdykkernes eventuelle deltagelse i arkæologiske undersøgelser, og at det er det enkelte museum, der selvstændigt afgør i hvilket omfang og på hvilken måde, amatørarkæologer og fritidsdykkere kan deltage i løsningen af arkæologiske opgaver. Hvorfor er der så en så stor forskel på, hvad en undervands-amatørarkæolog og en amatør-detektorarkæolog på landjorden må foretage sig?

Det, vi foretager os, har intet med arkæologiske undersøgelser eller udgravninger at gøre. Vi holder kun de undersøiske stenalderboplads under opsyn ved at foretage regelmæssige besigtigelsesdykninger for at kunne indberette deres tilstand og evt. nye fund.

Støder vi under disse dykninger på en nedbrydningstruet (træ)oldsag, som kunne være reddet hvis vi havde haft en tilladelse til at optage fundet, så skal vi i dag afmærke fundet, fotografere det, og kontakte et museum og vente på at de får tid til at komme forbi.

Vedr. den konkrete sag om ”ottetalsanlægget” så er det en forvrejning af sandheden det Kulturstyrelsen fortæller.

Vi fandt ”ottetalsanlægget” i 2012 og indberettede fundet til Kulturstyrelsen og Øhavsmuseet, og har siden rette flere henvendelser til dem om at anlægget var ved at gå til grunde. I den tid der er gået siden fundet af anlægget har Øhavsmuseet ikke foretaget nogen udgravning eller dateret anlægget.

Først efter at vi havde henvendt os til medierne og det kom i TV Avisen, kom der skred i sagen. Nu kunne Øhavsmuseet pludselig søge om penge hos Kulturstyrelsen til at få taget en kulstof 14 prøve, samt søge om midler fra den årlige pulje.

Kære Marianne Jelled: Jeg vil opfordre dig til at indhente anden faglig og uafhængig vurdering af sagen ved at kontakte seniorforsker og arkæolog Søren H. Andersen, Mosegård Museum, der forsker i ældre stenalder, og er den der ved mest om marinarkæologiske undersøgelser og deres betydning i Danmark.

Summa Summarum

På havbunden ligger der uvurderlige forskningsmæssige (træ)oldsager som går til grunde på grund af naturbetingede årsager som strøm, bølger, pæleorm, krabber og andre bunddyr, som ødelægger de beskyttende gytjelag.

Kulturstyrelsen har lagt ansvaret for det praktiske arbejde med kulturarven på havbunden og i de ferske vande ud til 5 marinarkæologiske museer, som ikke har ressourcer til at kunne udføre opgaverne.

Her kan arkæologiinteresserede fritidsdykkere gøre en forskel ved i samarbejde med museerne at holde undersøiske stenalderboplads under opsyn og evt. bjærge nedbrydningstruede genstande.

Uanset hvor mange ressourcer der bliver tilført de marinarkæologiske museer vil amatør-undervandsarkæologen aldrig kunne undværes. De kendes deres lokalområde som deres egen bukselomme og kan tage ud og dykker når vejret tillader det.

For at dette kan lade sig gøre kræver det en klar politisk stillingtagende til hvordan, og i hvilke rammer, en frivillig indsats fra arkæologiinteresserede fritidsdykkere fremover kan foregå i samarbejde med fagarkæologerne.

Jeg/vi håber at du efter sommerferien vil se på sagen endnu engang!

GOD FERIE

Med venlig hilsen

På arkæologiinteresserede fritidsdykkeres vegne

Hans Dal

Hans Dal
Marine-Arkæologisk-Gruppe